

HOMILIA ¹

- 2073 9. «Ἐγὼ γάρ, φησίν, καὶ πρὸ σαρκώσεως ὤφθην. [...] 11. Καὶ νῦν σαρκωθείς κατὰ ἀλήθειαν, ὡς εὐδόκησα, φαίνομαι, φυλάξας καὶ τὸ ἐκ μητρὸς παντελῶς ἀναμάρτητον». RB
58, 235
- 2074 13. Τίς γὰρ εἶδεν ὀφθαλμοῖς ἢ τίς ἐρμηνεύσαι δυνήσεται τόκον ἄρρευστον, καὶ γέννησιν ἄχρονον καὶ ὠδίνος πάσης ἐλευθέραν, καὶ υἶδν τοῦ πατρὸς συναίδιον, καὶ κλάδον τῆς ρίζης συνάναρχον, καὶ θεὸν ἐκ παρθένου, καὶ ἀπᾶτωρ τὸ βρέφος, καὶ τὴν τεκοῦσαν ἀπεριέργως τοῖς λαληθεῖσιν πιστεύσασαν καὶ λέγουσαν· «Ἰδοὺ ἡ δούλη κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου». RB
58, 235
- 2075 38. Ἐὰν δὲ καὶ αὐτὴν τὴν θεοτόκον ἐπερωτῆσαι τολμήσω· «Πῶς γέγονας μήτηρ γάμου χωρὶς;» πάντως ἐρεῖ· «Ἄγγελος μὲν πρόων ἄφθαρτος, ἀνυμφος ἐτόλμησεν ἐπιστάς. 39. Καὶ λόγον ἤκουσα, λόγον ἐκύησα, λόγον ἀπέδωκα. 40. Ἔτεκεν γὰρ τὸ φῶς, καὶ τὸ πῶς ἀγνοῶ· τέκνον ἔχω, καὶ γάμον οὐκ οἶδα· γάλακτος προσφέρω πηγὴν, καὶ παρθενίας ἄκλοπον κέκτημαι νομήν. 41. Παιδίον ἐν ἀγκάλαις * βαστάζω· οὐ δύναμαι δὲ λέγειν πῶς γέ- RB
58, 241
*243

- 2073 9. «Ego enim, ait [Verbum], ante incarnationem apparui... 11. Et nunc idcirco incarnatus clare apparui, sicuti volui, immutata tamen et absolute permanente matris integritate».
- 2074 13. Quis unquam vidit oculis suis vel quis explicare poterit immutabilem nativitatem, et generationem aeternam et ab omni dolore immunem, et Filium coaeternum Patri, et ramum cum stirpe pariter congeneratum, et Deum ipsum de Virgine natum, et puerum sine patre, et genitricem, et quam sine vana curiositate credidit verbis, quibus erat appellata, et exclamavit: *Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum?* ²
- 2075 38. Si Matrem Dei ipsam interrogare audeo: «Quomodo effecta es Mater sine marito?», illa mihi sine dubio respondet: «Olim Angelus incorruptibilis et castissimus ausus est mihi astare. 39. Audivi verbum, Verbum concepi, peperim Verbum. 40. Lucem peperim et quomodo ignoro. Est mihi infans, matrimonium non novi. Adest in me fons lactis, virginitas tamen in me intacta permanet. 41. Parvulum ulnis meis porto; quomodo tamen mater effecta sim, eloqui

¹ Quam Homiliam edidit D. Amand « Une homélie inédite anti-nestorienne du v siècle », in *Revue Bénédictine* 58 (1948). Docti viri eam attribuunt *S. Basilio Magno* (S. Y. Rudberg) vel *Proclo* (Amand, Leroy) vel eius discipulo. Dubitat Caro. Cf. *RPhTh* 549.

² Lc. I, 38.

γονα μήτηρ. 42. Ἐγὼ δὲ τοῦτον ὁμολογῶ υἷόν μου, κτίστην μου καὶ δημιουργόν, παιδίον καὶ τῶν αἰώνων ἀρχαιώτερον ».

nescio. 42. Attamen recognosco uti filium meum eum qui Creator et Gubernator meus est, infantulus et simul perantiquus ».

DE NATIVITATE DOMINI¹

PL
17, 1201
(1240)

Mysterium Ecclesiae,
Hymnum Christo referimus,
Quem genuit puerpera,
Verbum Patris in Filio.

2076

Sola in sexu femina,
Electa es in saeculo,
Et meruisti Dominum
Sancto portare in utero.

Vates antiqui temporis
Praedixerant quod factum est,
Quia Virgo conciperet,
Et pareret Emmanuel.

Mysterium hoc magnum est,
Mariae quod concessum est,
Ut Deum per quem omnia,
Ex se videret prodere.

Vere gratia plena es
Et gloriosa permanes,
Quia ex te nobis natus est
Christus per quem facta sunt omnia.

Pastores qui audierunt,
Gloriam Domino cantarunt,
Cucurrerunt in Bethleem
Natum videre Dominum.

Sic magi ab ortu solis
Per stellae indicium
Portantes typum gentium
Primi offerunt munera.

¹ « Hymne d'origine milanaise antérieure au VIIème siècle » (M. SIMONETTI, in Lau 124).